

økonomisk underudviklede lande. Dette forhold gav sig udtryk ikke blot i modstand mod de danske forslag og synspunkter, men tillige i konkrete forslag, hvis vedtagelse ville have betydet en forringelse af overenskomstens værdi fra et dansk synspunkt. Det var derfor i sig selv betydningsfuldt, at det lykkedes at undgå en almindelig tendens til afsvækkelse af bestemmelserne på de for Danmark vigtige punkter.

Ved siden af disse defensive resultater og de positive forbedringer, der opnåedes, jfr. foran, må det nævnes, at der gennemførtes en systematisk og teknisk *modernisering af overenskomsten*, således at denne i flere henseender er blevet forenklet og befriet for uklarhed og fortolkningstvivl.

Som bekendt er Danmark og de andre medlemslande ifølge de tiltrædelsesprotokoller, hvorved de i sin tid tilsluttede sig GATT-overenskomsten, kun forpligtet af de handelspolitiske bestemmelser i dennes 2. del i den udstrækning, hvori dette ikke er uforeneligt med den på tiltrædelsestidspunktet bestående lovgivning. Når overenskomstens 2. del således kun blev gjort betinget anvendelig, skyldes dette, at man i 1947 gik ud fra, at GATT-overenskomsten i løbet af et kortere åremål ville blive afløst af en konvention af mere permanent og omfattende karakter (Havana-overenskomsten). Dette blev imidlertid ikke tilfældet, og *den eksisterende foreløbige ordning har ofte virket utilfredsstillende*, bl. a. fordi de enkelte landes forpligtelser under overenskomsten er af forskellig udstrækning. For at råde bod herpå foreslog Danmark på konferencen sammen med Norge og Sverige, at GATT i sin helhed skulle gøres ubetinget bindende for medlemslandene efter en kortere overgangsperiode. En række lande, heriblandt USA, var imidlertid ikke i stand til at acceptere dette forslag. Derimod enedes man på konferencen om, at spørgsmålet om ubetinget anvendelse af GATT-overenskomsten skal tages op til fornyet overvejelse tre år efter den reviderede overenskomsts ikrafttræden. Samtidig vedtog man, at medlemslandene bør tiltræde GATT-overenskomsten direkte efter bestemmelserne i art. XXVI — i stedet for som hidtil indirekte ved de nævnte tiltrædelsesprotokoller — og at landene ved en sådan tiltrædelse kan tage forbehold for anvendelsen af 2. del af samme art som det, der er indeholdt i de nugældende tiltrædelsesprotokoller.

Dersom det måtte vise sig, at der blandt medlemslandene består et almindeligt ønske om at tiltræde GATT på denne måde, agter regeringen at tiltræde overenskomsten direkte efter art. XXVI med et forbehold af den nævnte art. En tiltrædelse under denne form vil ikke umiddelbart betyde nogen forøgelse af Danmarks forpligtelser i henhold til overenskomsten, men er først og fremmest at betragte som en forenkling af den hidtil anvendte tiltrædelsesform.

GATT-samarbejdet har hidtil fundet sted på et ret spinkelt organisatorisk grundlag, først og fremmest fordi overenskomsten som nævnt